

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA ARCHITEKTURY

FACULTY OF ARCHITECTURE

ÚSTAV NAVRHOVÁNÍ

DEPARTMENT OF DESIGN

ANNAHOF

ANNAHOF

DIPLOMOVÁ PRÁCE

MASTER'S THESIS

AUTOR PRÁCE

AUTHOR

Bc. Norbert Obršál

VEDOUCÍ PRÁCE

SUPERVISOR

Ing. arch. Barbora Ponešová, Ph.D.

BRNO 2016

Zadání diplomové práce

Číslo práce: FA-DIP0039/2015
Ústav: Ústav navrhování
Student: **Bc. Norbert Obršál**
Studijní program: Architektura a urbanismus
Studijní obor: Architektura
Vedoucí práce: **Ing. arch. Barbora Ponešová, Ph.D.**
Akademický rok: 2015/16

Název diplomové práce:

Annahof

Zadání diplomové práce:

Rozkrývání a obnova hodnot kulturní krajiny Jaroslavicka. Problém oblasti bývalých Sudet. Opuštěný areál bývalého hospodářského dvora. Otázky možného ekonomického scénáře jeho využití. Téma nových architektonických forem v pozůstatcích historického objektu. Analýza prostorotvorných prvků a vazeb v krajině. Strategie obnovy ve vztahu areál – sídlo a sídlo – krajina. Využití okolní zemědělské krajiny ve vztahu k potřebám současného venkova.

Cílem práce je analyzovat specifika místa (Annahof), definovat možnost funkčního využití objektu (v návaznosti na okolní obce) a následně navrhnout scénář nového využití, který rozpracován v konkrétním architektonickém návrhu.

Rozsah grafických prací:

Teoretická východiska:

- Referenční příklady
- Analýzy místa (Annahof s přesahem do širšího regionu)
- Vlastní strategie / Koncept

Podrobná dokumentace:

- Situace 1:1000 / 1:500
- Půdorysy, řezy, pohledy 1:200 / 1:100
- Detaily 1:20 – 1:1
- Perspektiva / Axonometrie (exteriér, interiér)
- Architektonický model
- Průvodní zpráva

Seznam literatury:

Calvino, Italo: Neviditelná města, Dokořán, 2007

Cílek, Václav, kol.: Krajina a revoluce, Malá skála, 2005

Mikšíček, Petr: Sudetská pouť aneb Waldgang, Dokořán, 2005

Norberg-Schulz, Christian: Genius loci, Dokořán, 2010

Oswalt, Philipp, kol.: Urban Catalyst: The Power Of Temporary Use, DOM, 2013

Schwarz, Terry: Pop Up City (Urban Infill, Volume 2), Cleveland Urban Design Collaborative , 2009

Termín zadání diplomové práce: 22.2.2016

Termín odevzdání diplomové práce: 16.5.2016

Diplomová práce se odevzdává v rozsahu stanoveném vedoucím práce; současně se odevzdává 1 výstavní panel formátu B1 a diplomová práce v elektronické podobě.

Bc. Norbert Obršál
student(ka)

Ing. arch. Barbora Ponešová, Ph.D.
vedoucí práce

doc. Ing. arch. Jan Hrubý, CSc.
vedoucí ústavu

V Brně dne 22.2.2016

doc. Ing. arch. Jan Hrubý, CSc.
děkan

Průvodní zpráva

Absolutní absence je rituál, jehož sekvence činností je podřízena světlu.

Rok 2016. Současnost. Technologický rozvoj narůstá exponenciální rychlostí. Technologie radikálně ovlivňují způsob života ve všech měřítkách.

Každá akce vyvolává reakci a rychlý rozvoj technologií má i své stinné stránky. Snadná dostupnost rychlého internetového připojení se stala samozřejmostí. Stále více lidí propadá závislosti na připojení. Společnost vyžaduje být neustále online tzn. být dostupný na telefonu a okamžitě odpovídat na emaily. Se sociálními sítěmi dochází k erozi soukromí. Uživatelé jsou jen zdrojem dat pro reklamní společnosti. Komunikace se přesouvá do virtuálního prostředí a díky videorozhovorům se částečně smazává fyzická vzdálenost. Technologie doprovází umělost a nepřirozenost. Internet of Things maximálně přizpůsobuje dům svým obyvatelům a vytváří ideálně nastavené podmínky, které ignorují střídání ročních období, teplot, intenzitu světla ve dne a noci. Z obyvatele se stává uživatel. Uživatel, chycený ve vlastním ideálním vězení.

V samořiditelných autech se z řidičů stávají cestující a ztrácí se požitky z řízení. Virtuální realita bude vždy jen umělým a falešným světem, kterému chybí opravdovost. Již dnes existuje trend, který bude s násilnějším vývojem technologií zesilovat. Odjezd na pár dní z civilizace, útěk od technologií a abstinence od internetu, vyčištění si hlavy. Být off-line se stane luxusem. Jak se stát off-line ve světě, který je plně obklopen technologií? Ve světě, v jehož stratosféře roznáší balóny a drony po celém zemském povrchu internet. Implantované čipy nelze jednoduše vytáhnout nebo vypnout. Rušičky signálu není možné použít ve městě, vesnici, chatové zastávce nebo přírodně zajímavých oblastech. Opravdového odproštění se od technologií lze dosáhnout jen v prázdnu. V místě, jehož největší hodnotou je absence.

Sudety, pás krajiny uprostřed Evropy, který přišel vlivem dějinných zvrátů o své původní obyvatele, sídla i svou paměť. Anenský dvůr, bývalý hospodářský dvůr v Sudetech Jižní Moravy. Dvůr ležel v zakázaném pásmu železné opony a byl proto srovnán se zemí. Ze staveb vymezující čtverec zbyly jen ruiny zdí. Jak definovat prázdnotu? Každé místo na světě je unikátní svým světlem. Místo definované samo sebou. Absolutus. Světlo je místem i časem zároveň. Okenní otvory formují dopad světla do interiéru. Návaznost okenních otvorů vytváří každodenní opakující se sekvenci. Rituál.

Negací k prostoru, který se flexibilně přizpůsobuje uživateli, je předvídatelný prostor s daným řádem. Okenní výklenky kolem hlavní haly jsou určeny pro jednu hlavní funkci. Tvar výklenků je formován slunečními paprsky. Světlem definovaný prostor má jasné limity. Každá činnost má svůj nezvratitelný začátek i konec. Uspořádání výklenků vytváří každodenní cyklus, sekvenci činností a maximální koncentraci.

Tvar pokojů sleduje principy místních slunečních paprsků a vytváří tak na první pohled chaotickou geometrii. Trasa slunce na obloze se v rámci roku výrazně proměňuje. Ráno a večer je největší rozdíl mezi letními a zimními paprsky horizontální. V dopoledne, poledne a odpoledne jsou maximální rozdíly úhlů ve vertikálním směru. Formování tvaru okenních výklenků na východě a západě je tvořeno průnikem prvních a posledních paprsků slunce na letní a zimní slunovrat. Východ slunce je začátkem rituálu a západ slunce jeho koncem. Forma trojice jižních výklenků je tvarována vertikálními rozdíly úhlů v letním a zimním slunovratu a podzimní rovnodenností. Rozdíl mezi letními a zimními paprsky je i v síle světla. Součástí jižních výklenků jsou exteriérové kšilty, které zabraňují přehřívání v létě a zároveň propouští maximum světla v zimě. Spodní část exteriérového kšiltu je konzola. Horní povrch konzoly je vyleštěn a odráží světlo od tenké vodní hladiny nebo vyleštěného betonu. Paprsky podzimní rovnodennosti definují hloubku okenního výklenku. Paprsky letního slunovratu nedopadnou do interiéru a jejich odraz od konzoly je odražen do exteriérového kšiltu. Paprsky zimního slunovratu dopadnou do interiéru včetně jejich odrazu od konzoly. Severní část je na světle nezávislá, protože ze severu nedopadá přímé světlo. Všechny dny v roce mají společné tři body v denním cyklu. Začátek dne v okenním výklenku ložnice, konec dne ve výklenku koupelny a poledne. Okenní výklenky nepřikazují, co přesně se v nich má udávat, spíše napovídají a segmentují čas. Návštěvník si může vždy vybrat, zda bude trávit čas přímo v okenním výklenku nebo z povzdálí ve stínu haly. Ve všech případech má přehled o plynoucím čase a může se maximálně soustředit.